

"לדורות" סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצול/ת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il אנו מודים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: ויטה	שם פרטי: יוסף (רפאל)
----------------	----------------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: ויטה		שם נעורים:	
שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה: יוסף (רפאל)		בלועזית Vita	
מקום לידה (ישוב, מחוז): מרסיי		בלועזית Joseph (Rafael)	
שם פרטי של האב: רפאל		שם פרטי ושם נעורים של האם: סולטנה סוחמי	
שם פרטי של האישה/הבעל (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה):		שם נעורים של האישה:	
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: מרסיי		בלועזית Marseille	
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה:		מקצוע לפני המלחמה:	
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ): כפרים באיזור פרובאנס בצרפת			
האם היית בגטאות? אילו ומתי?			
האם היית במחנות? אילו ומתי?			
מקום השחרור:		תאריך השחרור:	
האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה?		לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)?	
מקומות/מחנות בדרך לארץ: מרסיי		שנת עליה: 1945	
		שם האנייה (אם עלה בדרך הים):	

נא ספרי/י על קורותיך לפני ובזמן המלחמה

(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביוזנראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אוווקאציה למרכז ברית המועצות):

אבי עבד כעצמאי והחזיק מאפיה, אמי הייתה עקרת בית. היו לי חמישה אחים ושתי אחיות, אח אחד נפטר לא מזמן. סבי וסבתי היו טורקים מאיזמר, ונפטרו לפני המלחמה. אני נולדתי בשנת 1940. בשנת 1941 אמי פיזרה אותי ואת שאר הילדים בכפרים הצרפתיים באזור פרובאנס. אבי היה במחנה ריכוז ורסי (Vercy). הוא החזיק בדרכון אורוגוואי ודרכון טורקי, ולכן לא נשלח לאושוויץ – הצי הנאצי קיבל שירותים במספנות של אורוגוואי. רק הוא ועוד חבר שלו חזרו מהמחנה. הוא חזר שבר כלי, ונפטר בדצמבר 1945. הוא השאיר אלמנה בהריון ושישה ילדים.

נא ספרי/י על חיירך בארץ

(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'):)

ביולי 1945 עלינו ארצה לנמל חיפה. היינו בשער עליה ליד חיפה, ואחר כך הועברנו למחנה עולים ברחוב העליה פינת מולדת בתל אביב. היינו שם שנה. אבי נפטר בבית העולים, ואמי רצתה לחזור לצרפת. הנציגות הצרפתית אמרה לה, שהיא לא תוכל לחזור לצרפת, בגלל שהיא הייתה טורקיה על פי הדרכון. נאמר לה שהילדים יוכלו לחזור לצרפת, הם יקראו לה ואז היא תקבל אישור כניסה לצרפת. אמי סירבה לשלוח אותנו לבד. וכך ירדנו מהעניין. למדתי בבית ספר ביאליק עד שנת 1949. בשנת 1950 אמי לקחה אותנו לבית ספר צרפתי ביפו. שם למדנו גם שפות, בתמיכת הבורסה הצרפתית לאזרחי צרפת. בשנת 1954 יצאתי לעבוד בעבודות מזדמנות לפרנסת המשפחה. בשנת 1957 נכנסתי לקיבוץ פלמח צובא והייתי שם עד שנת 1961, גם בזמן הצבא. לאחר הצבא עבדתי כטרקטוריסט במקומות שונים. התחתנתי בשנת 1969, נולדו לי שלושה ילדים. הילדים גדלו והתחתנו, ועכשיו יש לי שמונה נכדים. כיום אני גמלאי של ביטוח לאומי, ועובד בחברת ויבראר – חברה לתשתיות. אשתי ילידת מרוקו, עקרת בית. היא גידלה את ילדינו, ועכשיו מטפלת חלקית בילדים. הילדים שלי עובדים כשכירים. עבדתי מאוד קשה בחיי, ולא קיבלתי תמורה לא בצעירותי ולא בילדותי. אף מוסד לא השקיף לעבר משפחתי. בגלל מצוקה כלכלית לא הגעתי ללימודים אקדמיים, למרות שהיו לנו קישורים. לא קיבלנו את השילומים שניתנו בשנות החמישים. בגלל זה גדלנו בעוני מחפיר.

ראיון: אולה בולגקובה

תל אביב, נובמבר 2009